

Abstrakt v českém jazyce:

Tato práce se zaměřuje na analýzu někdejšího politického projektu Čtyřkoalice, který vytvářely v letech 1998 – 2002 čtyři české opoziční strany (KDU-ČSL, US, ODA a DEU). Tato analýza je prováděna formou případové studie, která se soustředí na vývoj Čtyřkoalice v jejích třech vývojových fázích: od spolupráce suverénních stran, přes formalizovanou platformu stranické kooperace až po projekt Čtyřkoalice coby svébytného aktéra české politiky. Analýza ideového zázemí, programatiky a personálních otázek poukazuje na potenciální tenze, které uvnitř Čtyřkoalice vznikaly, dává je do příslušného historického kontextu a analyzuje jejich příčiny. Tyto tenze jsou společně s vnějšími faktory nahlíženy jako fundamentální příčina konečného neúspěchu projektu Čtyřkoalice a jeho rozpadu. Cílem práce je odpovědět na otázku, zda v stranicko-systémové perspektivě je možno o Čtyřkoalici hovořit jako o potenciálním třetím pólu českého stranického systému, či zda jde o anomálii, která systémovou tendenci k bipolární konfiguraci nijak nenarušuje. S ohledem na přetrvávající relevanci pouze jedné pravolevé dimenze stranické soutěže a ukončení projektu tzv. opoziční smlouvy mezi ČSSD a ODS je možno konstatovat, že ustavení třetího pólu systému a jemu odpovídajících vzorců interakcí byla v rámci českého stranického systému záležitost velmi nepravděpodobná.